

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

NR. 2 * MARTS 1946 * 29. AARGANG

MAANEDENS VERS

Solen var kommet tilbage,
jeg saa den fra Sengen — saa,
at Himlen var høj og blaa.
Og der lød Starestemmer ...
Rundt om laa Sne, halvt smeltet.
Hvor skönt i Havens Gange
at gense Foraarsæltet ...

Foraaret er kommet rejsende.
Al fjern og svimmel Pragt.
Nu er jeg atter bænket
i Midten af min Magt.
Et Lys har fyldt min Stue,
det staar et Skær af Blaafarvet
igennem aabne Døre —
mit Hus er Solens Slot.

Det visne Græs paa Skrænten —
saa lunt her at ligge.
Minutterne er Sødme,
som gives mig at drikke.
Ak, jeg, som ved, mit Hjerte
skal engang standse, briste —
hvor maa jeg sorgløst elske
alt det, som jeg skal miste!

Der er ej Aar og Alder,
der er kun Sol, som skinner,
der er kun mig, som lytter
til Vind, der rinder, rinder.
— Af Barnefødder staar der
rundt om mig dybe Spor.
Rundt om mig er en Verden,
som leger, ler og gror ...

Kai Hoffmann.

Kære Spejdere!

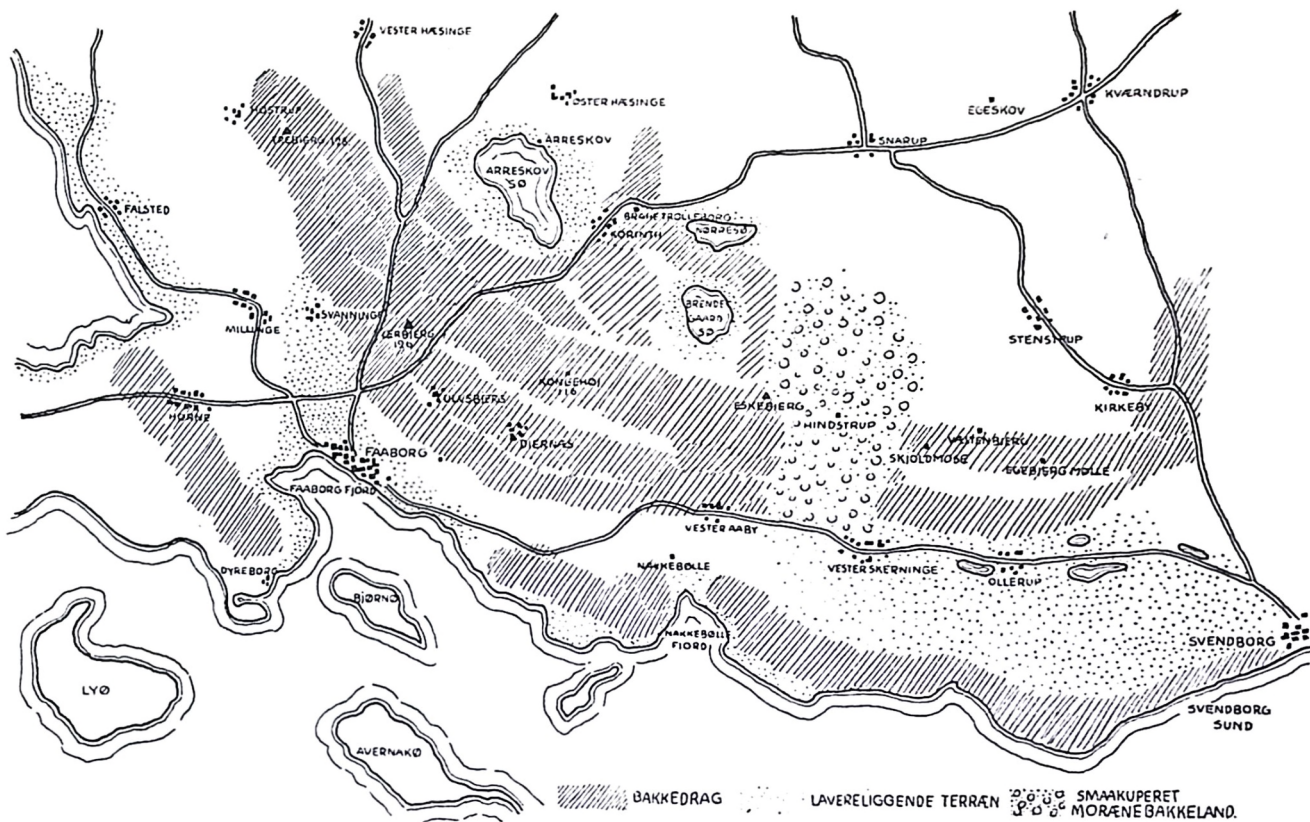
Jeg har faaet et Brev fra et voksent Menneske, der for nylig et blevet Spejder og derfor kan betragte os under en lidt anden Synsvinkel, end vi selv er i Stand til; og hun skriver, at hun synes, Spejdere er slemme til altid at optræde i en Klump og frembringe en Larm, der er lovlig stor i Forhold til det lidt, de udretter.

Nu er det ikke noget særegent for Spejdere at larme; at være i Sporvogn med en Flok store Piger, der kommer fra Skole, og som raaber og fniser Dagens Erfaringer fra sig, er jo ogsaa en Lidelse. Saa snart Mennesker, der kender hinanden vel, er ude sammen, optræder de, som om hele Verden tilhører dem alene, formodentlig fordi de har en fælles bred Ryg til at bære eventuelle Modsigelser, og fordi det sommetider er saa dejligt at turde det, som man ikke tør, naar man er alene. Men Samfundet er jo nu for os alle, baade for Klumperne og for de enlige Vandrere, og Hverdagen er saadan, at mange Mennesker maa køre, vandre og traske ad de samme Baner til og fra deres Arbejde; nogle er trætte, andre har Bekymringer og Ansvar at bære med sig, der føles tyngende som Bærenettets og Taskens mange Pakkenelliker, og endelig er der andre, der skal tænke en Sag til Bunds, inden de naar deres Vejs Ende, og de har alle den samme Ret til Ventesalen, Sporvognen, Vejen og Fortovet som den glade Klump.

Og man kan saa glimrende være glad uden at larme. Der kan være Glæde naturligvis, der er saa overvældende, at den pibler ud af alle smaa Sprækker, saa det kildrer i alle Mundens smaa Smilemuskler og det glimter og futter i Øjenkrogene, — men med den Slags Glæde forholder det sig som Foraaret, det kommer en Dag med grønt og Solglimt i Vandpytter og river alle med sig, unge og gamle, trætte og sejge. Men Klumpelarmen er meget oftere et Udsalg af en Selvglæde, som maa virke som en Fornærmelse over for andre, den er et direkte Udsalg af Udhøjhed, som Patruljeføreren maa sørge for at pille ud af sin Patrulje, af sine Bier, sine Falke, sine Solstraaler og sine Stjerner, om de ellers skal svinge deres lille Stander med Hæder!

Det er jo heller ikke godt, at min Hjemmelsmand synes, at Spejderne udretter for lidt. Nu er det jo saa forskelligt, hvad Folk mener, Spejdere skal udrette, nogle mener, at de bør sikre Verdensfreden, andre, at de skal standse alle løbske Heste, sælge Alverdens smaa Mærker for Alverdens nøddestedte Institutioner, andre igen at Spejdere ganske simpelt skal vide alt og kunne klare enhver tænkelig Situation med ingenting og en Sikkerhedsnaal. Ja, hvad mener I selv, I Bier, Falke, Solstraaler og alle Slags Stjerner? Ja, hvis I er en god Patrulje, der møder, naar den skal, en Patrulje, som kan arbejde saavel i den grønne Skov som i jeres selvsmykkede Lokale, hvis I kan arbejde i et Kammeratskab, der kan bære over med Genvordigheder og Forskelligartethed i Gemytterne, og hvis I er rede med en hjælpsom Haand, naar og hvor der er Brug for den, saa vilde jeg tro, at I udrettede noget, der stod i Forhold til den Glæde, I synger ud en Søndag Morgen, naar Landevejen ligger for jer. Og saa skal I ogsaa nok faa lært at udrette noget mere, naar I bliver større. Skal vi ikke tro paa det?

Sørensen

Lidt om det sydfynske Landskab

Mon ikke de af jer, der har kørt med Toget tværs over Fyn fra Nyborg til Middelfart og kigget lidt ud ad Kupévinduet undervejs, har faaet det Indtryk, at det fynske Landskab paa denne Strækning er temmelig fladt og ensformigt uden synderlig mange Forhøjninger i Terrænet. En enkelt Bakke kan man nok hitte, men Bakkedrag i det store Format, ser man ikke.

Lad dog ikke denne Udsigt være dømmende for jeres Hovedindtryk af det fynske Landskab, for vi faar noge helt andet at se, naar vi kommer ned paa Sydfyn, hvor vi til Sommer skal ligge i Lejr paa Brahetrolleborgs Jorder. Her er baade Bakker og Slugter; tænk bare paa de berømte Svanninge Bakker Sydvest for Arreskov Sø. Smaa idylliske, velholdte Landsbyer med nydelige Haver ligger i Dalene eller gemmer sig i Læ af Bakkeskraaningerne.

For nogle Aar siden tilbragte jeg 8 Dage af Sommeren med at cykle rundt paa Sydfyn, og saa skal man nok faa at mærke, at der er Bakker

at køre baade op ad og ned ad. Hvis nogen af jer skuldevære i Besiddelse af et Generalstabskort med Højdekurver, tag det saa frem og kig paa det. I vil lægge Mærke til, at Kurverne mange Steder ligger tæt op ad hinanden. Det betyder, at Terrænet enten stiger eller falder stærkt, at det i det hele taget er meget kuperet. Flere Steder er der angivet Højdetal paa over 100 m. Trebjerg Øst for Landsbyen Hostrup naar 128 m, Lerbjerg i Svanninge Bakker 126 m, Kongehøj Nord for Landsbyen Diernæs 116 m. Gaar vi længere mod Øst, finder vi V. S. V. for Landsbyen Egebjerg en Tr. St. 110 m, og saadan kunde man blive ved. En dejlig Udsigt har man mange Steder over det omliggende Land. Men skønnest er Udsigten vel nok mod Syd, mod Faaborg Fjord og det højtliggende Horne Land, og mod Havet Syd for Fyn med hele dets Vrimmel af større og mindre Øer. Man kan ogsaa se, at de høje Punkter ikke er isolerede Bakker, men kun de højeste Punkter i en hel Række Bakkedrag. Jeg har fra Udsigts-

punkterne tegnet Skitser over Bakkedragenes Forløb, og naar man satte disse Skitser sammen, viste det sig, at der strakte sig en Række Bakke- drag i en Bue mod Syd gennem det sydvestlige, sydlige og sydøstlige Fyn.

Nu har jeg været saa heldig, at jeg har prøvet at ligge i Telt paa Brahetrolleborgs og Brænde- gaards Marker, og jeg har ligget i Telt mange andre Steder i dette Land baade paa Skagen, An- holt og i Gedser, men de brahetrolleborgske Mar- ker forekommer mig at være noget af det haar- deste, jeg har mødt. Mine Ryghvirvler havde al- tid det Uheld at komme ud for en alvorlig Kol- lision med haarde Tingester i Undergrunden, selv om jeg syntes, at vi havde fjernet de værste Ujævnheder, inden vi begyndte at rejse Teltet. Naar man saa efter en søvnløs Nat hen paa Mor- genstunden mobiliserede al sin Energi og gravede ind under Teltunderlaget, fik man fat i 4—5 ube- hagelige Sten, som man med Held kunde faa lempet ud under Græskanten; saa kunde man lige naa at faa en halv Times Blund, inden Reveillen lød.

Jeg har ogsaa været med til at grave Turne- ringskogerender, hvor det gjaldt om at stikke me- get fine Græstørv af, og det kunde have sine Van- skeligheder, for man havde ikke stukket Spaden ret mange Gange i Jorden, før man opdagede, at der ogsaa her var godt med Sten.

Der foresvæver mig i denne Forbindelse noget om, at en af Korpsets Førere under en Instruk- tion i Ildsteder udtalte, at det nok skulde kunne lykkes at finde et Par „fornuftige“ Sten, som kunde anvendes til rette Formaal.

Jeg haaber ikke, at denne Sten-Snak virker af- skrækkende paa jer, naar I skal indmelde jer til Korpssleiren. Vanskelighederne er der nu engang for at blive overvundet. Men derfor er det jo in- gen Skade til at gøre sine Iagttagelser og stille sig selv det Spørgsmaal: Hvad er Aarsagen til Bak- kedragenes Dannelse, og hvorfor er der saa mange Sten i Jordbunden?

Nu maa I ved Fantasiens Hjælp prøve at tænke jer tilbage til et Tidsrum i Danmarkshistorien, hvor der ingen Mennesker var, til adskillige Tu- sind Aar før Stenalderen. Da var Klimaet ikke blot i Danmark, men i det hele taget i Nord- europa, meget koldt, og der dannede sig over det norske og svenske Højfjeldsomraade et tykt Islag,

der efterhaanden som en mægtig Indlandsis bredte sig ud over Danmark, Østersøen og Nord- tyskland. Blev Klimaet mildere, smeltede Isen bort i Randomraaderne, og blev det koldere igen, bredte den sig paany. Derfor kan man nu tale om forskellige Istider. I den sidste Istid var Øerne, det nordlige og østlige Jylland dækket af Is, mens Vestjylland var isfrit.

Derefter smeltede Isen gradvis bort fra Dan- mark, selv om der ind imellem indtraf koldere Klimaperioder, i hvilke der fra Isranden skød sig Istunger eller Gletschere frem over Omraader, der en Gang var blevet isfri. I de Omraader, hvor Isranden stod i længere Tid, aflejredes der en Del forskelligt Materiale: Ler, Grus Sand og Sten i alle mulige Størrelser. Dette Materiale havde Isen ført med sig fra Omraader, den tid- ligere havde passeret paa sin Vej, og man kalder disse Aflejringer Moræneaflejringer. De største af Stenene kaldes Vandreblokke, og Hesselager- Stenen paa Øst-Fyn er den største Vandreblok i Danmark. Den bestaar af Granit, maaler 46 m i Omkreds og 12 m i Højden. De Vandløb, som dannedes ved Isens Afsmeltning, førte ogsaa Sand og Grus med sig og aflejrede deres Materiale uden for Isranden; men disse Smeltevandsaflej- ringe er lagdelte og sorteret i forskellige Fin- heder, mens Moræneaflejringerne er usorterede. Ved at undersøge, hvorfra Stene i Moræneaflej- ringerne stammer, har man fundet ud af, at der i en koldere Periode under Isens Bortsmeltning fra Danmark har skudt sig en Gletscher frem fra Østersøomraadet op i Lillebælt, hvorved det syd- vestlige Fyn er blevet dækket af Is. Samtidig har der skudt sig en Gletscher frem fra Østersøen op i Storebælt, hvorved det sydøstlige Fyn blev dæk- ket af Is. I disse Gletscheres Randomraader er aflejret det Materiale, som nu udgør de skønne Bakkedrag, der i en Bue strækker sig gennem det sydvestlige, sydlige og sydøstlige Fyn.

Tænk paa alt dette, naar I nu til Sommer skal til at fjerne Stenene fra Brahetrolleborgs Marker, mens I graver jeres Kogerende, tænk paa denne Stens vældige Vandring og Ælde. Og kast et glad Blik ud over Bakker og Slugter i det sydfynske Landskab.

Den har meget at fortælle dig, den Jord, du til Sommer skal rejse dit Telt paa!

Mulle.

Har du et Herbarium?

Du har sikkert lagt Mærke til, da du sidst var paa Tur, at der var en Mængde Planter, som du slet ikke kendte Navnet paa, og som du egentlig meget gerne vilde kende rigtigt.

Saa skulde du gaa i Gang med at lave et Herbarium. Det er hverken kostbart eller særlig vanskeligt, det kræver kun Interesse og Orden, og det er en af de bedste og mest lærerige „Hobby“er, du kan have.

Først skal vi ud at finde Planterne. Hvis du har en Botaniskrække, er det jo storartet, men du kan klare dig med en rummelig Tværsæk, der ikke tager Skade af lidt Jord og andet godt, der kan følge med. — Jeg selv har aldrig brugt andet. Saa tager du et Par Aviser til at pakke Planterne ind i for at beskytte dem mod Tryk og Varme, og til sidst en Dolk eller Graveske og din Skoleflora, hvis du har en. Naar du senere er kommet godt i Gang og er blevet vældig ivrig, saa skal du ønske dig en mere udførlig Flora. Jeg selv har en gammel Ud-gave af E. Rostrup: Den Danske Flora (den kan faas billigt antikvarisk) og den lever jeg med i Tasken. Den har mange Beskrivelser og Billeder og Bestemmelsestavler m. m.

De Eksemplarer vi skal samle, skal være typiske for Arten. Altsaa ikke overstore eller forkrøblede, men et almindeligt, pænt Eksempel. — Og der skal være Rod ved. Uden den duer det ikke. Saa kunde vi lige saa godt udelade Blomsten eller Bladene.

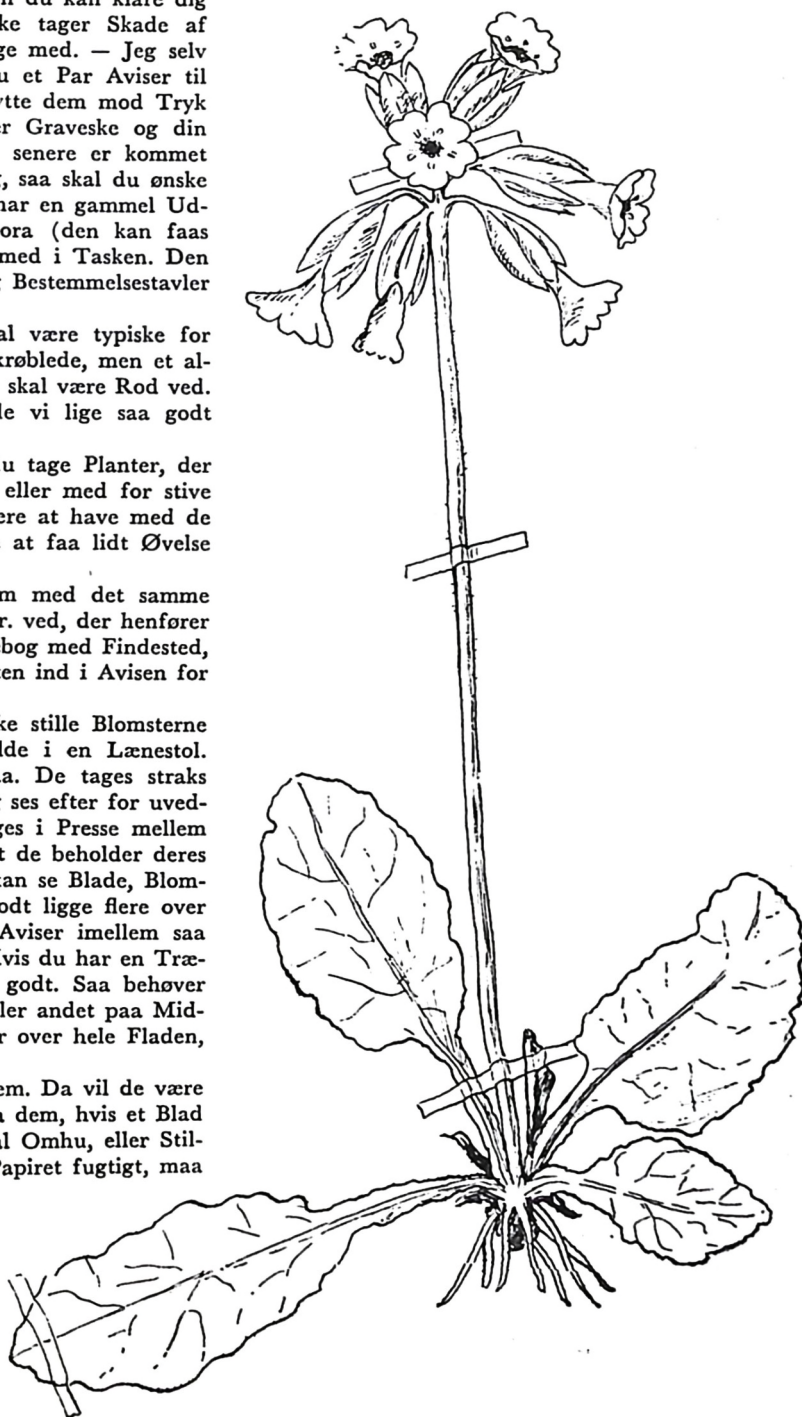
Første Gang du skal presse, skal du tage Planter, der ikke er for store og ikke for saftige eller med for stive Rødder eller Grene. Det er vanskeligere at have med de Fyre at gore, saa det er fornuftigere at faa lidt Øvelse først.

Hvis du har Tid dertil, saa bestem med det samme Planten og lag en lille Seddel med Nr. ved, der henfører til de Resultater, du har i din Lommebog med Findested, Dato, Navn og Art. Og pak saa Planten ind i Avisen for at beskytte den mod Overlast og Sol.

Naar du kommer hjem skal du ikke stille Blomsterne i Vand til i Morgen og selv henfalde i en Lænestol. Blomsterne mister Farven ved at staa. De tages straks ud, og Rødderne skylles fri for Jord og ses efter for uvedkommende andre Plantedeile. De lægges i Presse mellem Aviser og lægges forsigtigt saaledes, at de beholder deres naturlige Holdning, og saa man dog kan se Blade, Blomster og evt. Frugter. Planterne kan godt ligge flere over hinanden, blot der ligger godt med Aviser imellem saa de alle faar lige Tryk over det hele. Hvis du har en Træplade at lægge øverst, er det vældig godt. Saa behøver du blot en god Vægt af tunge Sten eller andet paa Midten. Ellers maa du lægge f. Eks. Bøger over hele Fladen, saa der er Pres overalt.

Dagen efter ser du Planterne igennem. Da vil de være helt bløde, og du kan naa at rette paa dem, hvis et Blad skulde have bøjet sig sammen, trods al Omhu, eller Stikken have faaet et forkert Knæk. Er Papiret fugtigt, maa

Familie: <i>Primulaceae</i>	75-6/8
Navn: <i>Hillebrandia</i>	
<i>Primula officinalis (L.)</i>	
Findested: <i>Skovvej ved</i>	
Længde: <i>Odense</i>	
Dato: <i>4. Maj 1944</i>	<i>V.H.H.</i>

Planterne lægges om i tort. Eventuelt bliver de liggende paa det Blad, hvor de er anbragt, og de udenom skiftes. Det kan til Tider være vanskeligt at flytte dem, uden at de tager Skade.

Havde du imidlertid faaet en Plante med en tyk Rod eller særlig tyk Frugt, kan det lade sig gøre inden Presningen at skære det halve bort og udhule bagfra (fra den Side, der kommer ned mod Papiret).

Efter 8—14 Dage er Planterne almindeligvis tørre. Hvis der er nogle, der er blevet rynkede, saa har der ikke været nok Presse paa, eller ikke nok Papir imellem de enkelte Eksemplarer, saa der er kommet Luft til dem. Er de kolde at føle paa, er de fugtige endnu og maa tørre videre.

Inden Presningen maa du have gjort dig klart, paa hvad Format Papir du vil klæbe dine Planter op. Foliostrørrelse vil jeg anbefale dig, da den passer bedst for et Flertal af de Planter, du vil komme til at presse. Hvad Slags det ellers bliver, afhænger af din Formue. Men det behøver ikke at være Karton-stift. Dog heller ikke for blødt, da Planten ellers vil tage Skade af det, naar du blader i dit Herbarium. Og det skal være løse Ark, saa du kan ordne dine Planter familievis, efterhaanden som du faar flere.

Til Opklæbningen bruger du helst klart Klæbepapir, som faas (i Øjeblikket?) i smaa Ruller i Papirhandler. De klippes i smalle, ensartede Strimler. De klare er langt de smukkeste, men ogsaa hvidt Klæbepapir kan bruges, men ogsaa her gælder det, at skal Resultatet være smukt at se paa, skal Strimlerne klippes smalle og lige.

I det ene Hjørne (iøvrigt som Regel nederst t. h.) skrives Plantens Familie, Navn, Findested og Dato og dit eget Navn. Hvis du vil ofre en Seddel, ser det pænt og ordentligt ud, og en saadan faas hos Boghandlere.

Der er flere forskellige Maader at ordne sine Planters Rækkefølge i Mappen paa. Jeg skal fortælle dig om mit System, som jeg er glad for.

Foroven t. h. paa Navnesedlen staar 75—6/b. Det betyder, at Planten i Rostrups Flora staar i Familie Nr. 75, Slægt 6, Art b.

Planternes Familier har fortlobende Numre hos Høstrup, saa de er lette at finde efter Nummeret. Hver Familie har flere Slægter. For Eks. Kodriverfamilien har 8 Slægter, hvoraf Kodriver er Nr. 6. Den har saa igen Arter: melet, hulkravet, fladkravet o. s. v., og dem har jeg betegnet med fortlobende Bogstaver i Floraen og i Herbariet.

Maaske har du en Indvending at gøre med Hensyn til Planternes Rødder, og at jeg skrev, at *alt* skulde med? Det er rigtig nok, du kan ikke saa godt tage et helt Bøgetræ med hjem til Herbariet. Men i et saadant Tilfælde tager vi en Kvist med typiske Blade, om Efteraaret maaske nogle i Efteraarsfarver, og om Foraaret en Kvist med Blomster og en Kimplante. Saaledes faar vi dog et ganske godt Indtryk af Bøgen. Det kan ogsaa hænde, at du faar en Urt, der er for høj. Enten skærer du saa et Stykke af Stængelen væk og skriver ved Siden af, hvor langt et Stykke, du har fjernet, eller du knækker den paa Papiret som et omvendt V eller et N. Du kan ogsaa komme ud for, at Planten har Blomster, før den har Blade, f. Eks. Følgefod. Saa gør du Plads til den anden Halvdel og skriver finde-Datoen ved hver Del af Planten efterhaanden som du faar den samlet.

Dine Planter laver du selv en Mappe til, eller du har dem i en stor Æske. Naar du faar flere Planter, samler du dem familievis i Omslag med Familie-Nummeret og Navn uden paa. Saa har du en god Oversigt over dem.

Nu haaber jeg, at du har faaet rigtig megen Lyst til at gaa i Gang nu, hvor alle Blomsterne vælder op af Jorden, og du vil snart erfare, at du ikke blot har Glæde af de Ture, hvor du gaar paa Jagt efter Planterne og gør deres Bekendtskab, og Glæden af at presse dem smukt og beundre deres fine Struktur mod Papiret — men at ogsaa hver Plante bliver et Minde for dig om Groftekanten og Enge og drivende Skyer og gode Kammeraters Selskab paa Turene. — Du kan jo i første Omgang sætte dig for, at tage Botaniker-Mærket. Er der noget, du gerne vil vide mere om, kan du jo skrive og spørge mig derom.

Vibs.

En Chance for at komme i Lejr i Sverige!

Sveriges Flickors Scoutförbund indbyder 10 danske Spejdere (5 fra hvert Korps) til at deltage i deres Korpslejr 2.—12. August. — Lejrpladsen ligger ved Kysten i Nordsverige (Björköviken) lige Syd for Sundsvall.

Det er jo vanskeligt at faa Valuta til en Sverigesrejse, men vi maa haabe paa, at det kan opnaas til Sommer, og vi lader derfor Indbydelsen gaa videre. Vi vil gerne give Chansen til fem Senior-Spejdere eller Patruljeførere, som kan være vort Korps og deres Land gode Repræsentanter.

Ansøgning om at komme i Betragtning indsendes snarest til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense, og skal ledsages af en Anbefaling fra Tropsføreren. Vi har opstillet følgende Regler for Deltagelse: Alder: 16—20 Aar.

Dygtighed: 1. Kl. Prøven. Lejrtrænet.

Spejdertid: Mindst 2 Aar.

Lejrdeltagerne betaler selv deres Rejse — i Lejrperioden er man S. F. S.'s Gæster.

Spejderchefen.

Jeg sidder og tænker, skönt godt jeg ved,
at dertil kræves Forsigtighed;
men Sagen er den, at vor Redaktør,
som saa meget for alle Spejdere gør,
har faaet et nyt og besværligt Job
at lede de bedste Talenter op
til Brug ved Sommerens store Baal,
og derfor jeg nu har sat mig det Maal
at tænke efter og skrive klart,
hvor meget jeg kan og af hvilken Art.

Forst og fremmest saa synger jeg godt,
man kunde næsten sige flot,
baade Bas og Tenor, men helst dog Alt,
og det er virkeligt ikke saa galt.
Saa er jeg flink til Spinning, og kun sjældent
det hænder,

at jeg vikler mig ind i Rebets Ender,
og jeg kan spytte saa langt, det skal være,
og spille Konge med megen Ære.
Jeg blæser paa Horn som en hel Trompetist,
og det er desuden ganske vist,
at jeg kan bruges som Hurtigtegner
og underholde, naar fælt det regner.
Som Akrobat er jeg værd at skue,
og jeg kan kurre som nogen Due;
dernæst har jeg et net og nydeligt Væsen,
og er ikke det fjerneste Spor af kræsen,
jeg spiser med Glæde baade Grød og Vælling
og svømmer omtrent saa godt som en Ælling.

Jeg er Ekspert i at takle og splejse
og fløjte saa kønt som en rigtig Mejse.
Historier læser jeg med Humør og Rørelse
og har desuden en udmærket Hørelse,
saa jeg kan bruges til lidt af hvert,
nu skulde det ikke blive svært
at besætte eventuelle ledige Pladser,
mangler der noget, er der endnu Masser
af Ting, som jeg kan eller nemt kan lære,
og det vilde til megen Glæde mig være,
om jeg blev brugt baade hist og her.
Hvad kan Redaktøren forlange mer?

Tinka.

★

Lejrsangbog til Korpslejren

Vi vil gerne lave en lille Sangbog til Korps-
lejren med nogle muntre og gode Sange. Et godt
Udvalg af alle de Sange, I synger, og som ikke
staar i vores store Sangbog.

I kan indsende Forslag om, hvilke Sange I
gerne vil have med, vi vil saa prøve at pille de
bedste ud, for der er selvfølgelig Grænser for,
hvor stor vi kan lave en Lejrsangbog.

Forslagene sendes til

Fru Jytte Jacobsen, Frederiksg. 1, Aarhus,
inden den 1. April.

★

Efterlysning

Egernpatruljen, 1. Helleruptrop, efterlyser en Patulje-
stander, glemt i Frue Kirke ved Nytaarsgudstjenesten.
Stangen er brun og Dugen trekantet og grøn og med et Bil-
lede af et Egern. Øverst paa Stangen sidder en Strimmel,
hvor der staar: „Vinder af Byturen 1941.“ Under denne
Strimmel er der tre Sølvplader.

Egernpatruljen haaber meget, at nogen kan hjælpe dem
til at finde dens Samlingsmærke igen.

★

Patuljeførere: Hanne Larsen og Rita Pedersen fra
Birgitte Gjoes Trop.

1. Kl. Spejder: Ebba Danielsen, Annelise Erdmann-
Hansen og Bodil Nielsen — alle fra
Kjellerup. Grethe Lassen og Else Pe-
tersen fra Birgitte Gjoes Trop. Elva
Edelholt og Aase Balle — begge fra
Hammel og med Hæder.

Lejeandelser i Lundsgade

Uden at være Matematiker kan jeg jo nok udregne, at den blaa Pigespejderkæde maa danne en Ellipse, fordi den har to Centrér.

Der er jo nu Centret Odense, hvor Spejderchefen sidder og ved det altsammen, mens de to travle Sekretærer klapper paa Maskine, skriver, regner, tæller, aabner Breve, klapper, skriver, regner, tæller og atter aabner Breve.

Og saa er der Centret i København, Spejderhuset i Lundsgade, der udadtil ser ud som om det kun rummede Alvor og megen Fornemhed, Thedrikkende Damer, Bridgespillende Ægtepar med Ambitioner og Guldfisk, pæne Familier uden larmende Børn og smaa gøende Hunde. Kun en grøn Vimpel, sagte duvende for Vinden, markerer, at Huset maaske alligevel adskiller sig lidt fra de andre i Gaden.

I Porten er det fristende at stille sin Cykle i Regnvejr, men det gør man ikke, for det maa man ikke, men man tørrer sine Ben pænt paa Maatten, for det skal man. Trappen er hvid og fornem, men der er evindeligt Trafik op og ned ad den af unge Ben, der kan tage den i Løb, i Spring og Smaatrav.

Kling-Kling siger Depotets lille Klokke, som sjældent staar stille, og foran Disken klumper sig smaa og store Spejdere paa Vej fra Skole for lige at høre, om der er kommet Uniformer, aah, er der ikke!, om der er kommet Hatte? aah, heller ikke? Hvad med Bogen? Hvad med Sangbogen? Hvad med Alverdens smaa og store Spejderting? Og de rare Spejderdamer bag Disken opmuntrer og er fulde af gode Raad, og ingen gaar tomhændet fra Butikken, som giver et lille *Kling-Kling* til Afsked og til Velkomst for en ny lille Kunde og en omsorgsfuld Blaamejsemoder. Bag et blaat

Forhæng ringer Telefonen uafbrudt, og hver Gang svarer en Sopran: „Det er Pigespejderdepotet! Nej, det har vi ikke, men vi faar det lige straks.“

Depotbestyreren og Korpsadjudanten, kaldet *Ingse* (vist nok fordi man ikke kan hedde Inge, naar man er sort-haaret og sortøjet med dertil hørende Temperament), dirigerer her en Skare af smaa og store Damer, der pakker og klistrer og binder og klipper og maa-ler og regner og har saa travlt, at man slet ikke tør forstyrre dem, — og naar de har saa travlt nu, hvor man efter Sigende intet kan faa, hvad saa, naar Bøjlerne er fulde af Uniformer, Hattene taarner sig mod Loftet, og Gryder i alle Størrelser spejler Solens allerkaadeste Straaler? Ingses Skrivebord er fuldt af Korpslejrplaner, interessante Programmer for 4000 Spejdere i Tilfælde af Regnvejr, Jordskælv eller Hede-bølge, — der ligger Tegninger af Depotets flotte Trolleborgfilial og mange Regnestykker af dem, der skrives med mange Nuller. Udenfor duver den grønne Vimpel for en Februarluftning, Ingse ser tankefuld ud af de sorte: „Nu er det snart Sommer“, siger hun, og for hendes Blik udvider Lundsgade sig til vældige Græsvidder med Telte og barbenede Spejdere. Telefonen ringer: Det er Pigespejderdepotet! svarer den let melankolske Sopran! Ja, det er det, Pigespejderdepotet, der forbereder sig til Sommerens Eventyr.

Bag Spejderstuen ligger en lille hyggelig Hule, kaldet Korpskontoret. Der er ikke Plads til store Konferencer, men nok til lidt gavnlige Snak, et Par Skabe og lidt fælles Omtanke.

Paa en lille Skrivemaskine, der passer til det lille Rum, skriver nok saa net *Souschefens Sekretær*. Hun ser alvorligt paa et Billede af Korpsfaderen, Overlæge Guildal, mens hun klapper et Brev om Ansvarsforsikringer, Kartoffelarealer, Chokoladefrøer, Sivmaatter, der skal dække Spejdernes Nøgenhed paa Vaskepladserne, og flere lige saa alvorlige Ting. Hun sukker lidt, for der er meget, en Sekretær skal have i sit unge Hoved.

Men Korpsfaderen ser mildt ud fra sin Ramme, Telefonen har ikke kimet i fem Minutter, og Tanken om Chokoladefrøer er ikke ilde.

Saa kan man løbe op og ned ad Trapperne og ud og ind ad Dørene og hen ad de lange Gange, indtil man finder *Mamma* (som en Gang hed Olise, men det var unaturligt. Naturligt er det at kalde Husets og Korpssets Madmoder for *Mamma*, og det gør vi saa). *Mamma* ved alt om Mad, om hvor meget en sulten Spejder spiser i varmt Vejr og i koldt, hun ved, at Spegesild er en god, nærende og billig Ret, hvoraf der bliver meget til overs til Aftensbordet, o. s. v. *Mamma* findes i sit Køkken, hvor hun rører noget lækker sammen til sine Pensionærer, „for det trænger de til“, men imens gaar hun og digter, for *Mamma* er ved at lave en speciel Kogebog for Korpslejren 1946, for „vi skal ikke have noget af, at nogen ingen Mad faar, fordi de ikke ved, hvordan man steger en Makrel!“

Nedad Trappen gaar grundende Korpssets autoriserede Slikbodsindehaver, *Lis Bang*: „Hvordan skal jeg skaffe Sukkergodt til 4000 Spejdere i 10 Dage?“ mumler hun bekymret og fortaber sig i Lundsgades Februartaager.

Men oppe paa fjerde Sal sidder Korpstegneren, *Trille* (og det hedder hun kun, fordi de hjemme var saa mange Søkende, at Forældrene ikke kunde finde ud af, hvad Børnene hed). Hun

er fuld af Idéer, for Papir er der nok af. Her er Tegninger af Spejdere i alle tænkelige Lejr-situationer, her er Udkast til Mærkater, Bomærker, Bælteplader, Forsidetegninger til Lejravis o. s. v. Hun har lige faaet en Pakke engelske Cigaretter, Røgen ringler til Vejrs, hun kigger distræt efter den, og saa danser Blyanten hen ad Papiret, og Stregerne bliver til en Bladtrolld, der har en lille, spydig Bemærkning til *Redaktøren*, som ogsaa er her, og som grunder paa, hvor mange talentfulde Spejdere, der vil melde sig til Sommerens Lejrbaal. Mon der bliver Trængsel?

Det maa hun lige ind at tale med *Souschefen* om.

Souschefen bor øverst i Spejderhuset og ser fra et stort Vindu ud over mange Tage; alene det giver jo et stort og godt Overblik. Her sidder hun og samler mange Traade i sin Haand og skal se efter, at Cirklerne (og Ellipserne?) paa rette Vis tangerer hinanden, skærer hinanden, dækker hinanden. Og det gør hun med Sindsro og Elegance, for Overblik er hendes Speciale. Nu giver hun Besked til Korpsarkitekten, Korpstegneren, Korps-

redaktøren og et Par andre, ordner Foraarets første røde Tulipaner i en Krukke: „Nu er det ved at blive Foraar!“ siger *Souschefen*, og det er ogsaa umiskendeligt paa Lys-skåret over de røde Tage.

Nede i Lundsgade vifter stadig den grønne Vimpel paa skraa ud af Depotvinduet. Var det det samme Hus, der for lidt siden saa ud til at rumme satte Damer, Guldfisk og Emeritusser?

Red.

*

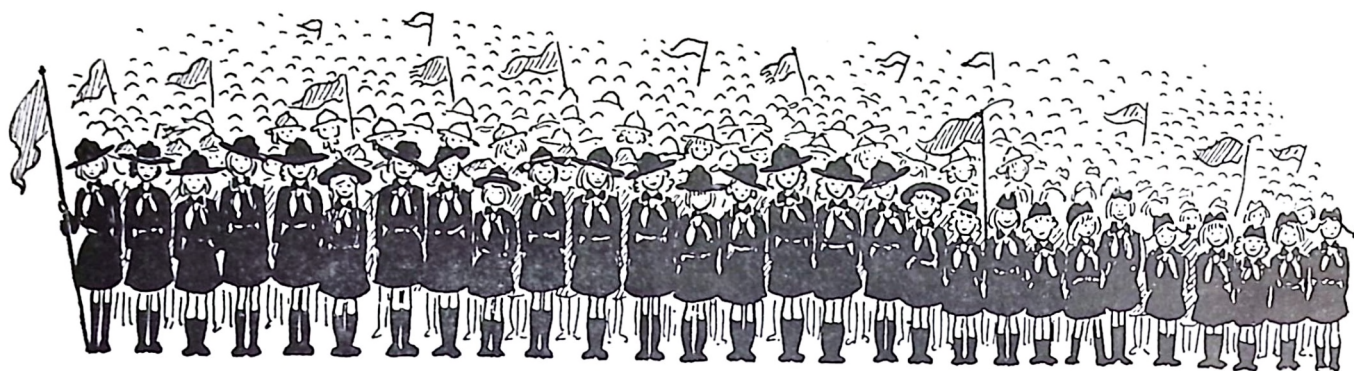
Boganmeldelse

Helle Holm: Elses første Lejrtur. Frederik E. Petersen.

Med Spænding aabner man hver Bog, der paa Forsiden bærer en blaa Pigespejderuniform. Paa Forhaand er man skeptisk, da Uniformen ikke er rigtig. Desværre er Bogen ogsaa tynd og ubetydelig, kun den sidste Del handler om en Spejdetur til Spejderskolen, Brahetrolleborg og videre til Sønderjylland. Resten af Bogen er den sædvanlige Sygdoms- og Tyvehistorie, som man møder til Trivialitet i Pigeboerne. Nej, heller ikke den var Bogen om Det Danske Pigespejderkorps.

— Den uartige Bladtrolld
rækker lang Næse ad den
naive Redaktør!

Det Danske Pigespejderkorps' Divisioner og Troppe pr. 1. Januar 1946

De københavnske Divisioner

AMAGER DIVISION

Amager	74	
Klovertrop	77	
Majtrop	45	
Snurre	46	
Sundby	56	
Sønderbro	58	356

FREDERIKSBERG DIVISION

Graagæssene	34	
2. København	92	
Nybyggerne	97	193

GODTHAAB DIVISION

Bellahøj	17	
Brønshøj	82	
Dyssegaard	90	
Fuglebakken	71	
Jagtfalkene	14	
Nørre Trop	23	297

HELLERUP DIVISION

Bernstorff	61	
1. Gentofte	49	
1. Hellerup	90	
2. Hellerup	78	
Ordstrup	25	
Øregaard	56	359

LYNGBY DIVISION

1. Lyngby	120	
2. —	55	
3. —	40	215

MØLLEAA DIVISION

Folehave	69	
Holte	71	
Klampenborg	52	
Virum	60	252

SCT. JØRGEN DIVISION

Bavnehøj	15	
Falkonér	81	
Mejserne	69	
Topmejserne	55	220

VILDGÆSSENE'S DIVISION

Hjälstaviken	68	
Kebnekajse	32	
Sjangeli	16	
Svappavara	25	
Vassijaure	62	203

ØSTERBRO DIVISION

Absalon	58	
1. København	87	
Jeanne d'Arc	32	
Lundehus	52	
Ryvang	76	
Sct. Georg	30	
Sct. Maria	19	
Vibenshus	57	411

Divisionerne paa Øerne

ANTVORSKOV DIVISION

Hindholm	16	
Kalundborg	45	
Korsør	89	
Næstved	101	
Samsø	50	
Skelskør	29	
Slagelse	83	
Slagelse Søspeg-		
dertrop	18	
Sorø	42	473

BORNHOLM DIVISION

Aakirkeby	12	
Gudhjem	37	
Nexø	26	
Rønne	42	
Vestermarie	16	133

FREDERIKSBORG DIVISION

Aalsgaarde	15	
Birkerød	25	
Fredensborg	28	
Frederiksværk	32	
Helsingør	104	
Hillerød	83	
Humblebæk	55	
Hundested	36	378

GEFION DIVISION

Fakse Ladeplads ...	38	
Koge	101	
Præsto	25	
Stege	52	216

HROAR DIVISION

Asnæs	17	
Følleslov	7	
Glostrup	89	
Grevinge	19	
Holbæk	104	
Morkov	30	
Nykøbing Sj.	49	
Ringsted	85	
Roskilde	66	
Svinninge	48	
Taastrup	39	553

LOLLAND-FALSTER DIVISION

Maribo	63	
Nakskov	86	
Nykøbing F.	78	
Nysted	35	
Rødby	36	
Sakskøbing	89	
Stubbekøbing	35	
Søllested	23	445

REVENTLOW DIVISION

Faaborg	101	
Haastrup	13	
Humble	30	
Jordløse	27	
Korinth	62	
1. Nyborg	62	
2. Nyborg	27	
Ringø	39	
Rudkøbing	21	
Svendborg	78	
Taastrup	37	497

SCT. KNUDS DIVISION

Aarup	12	
Brænderup	58	
1. Kerteminde	58	
2. Kerteminde	41	

Middelfart	57		1. Holstebro	16		Nr. Sundby	66	
1. Odense	35		2. —	74		Ravnskilde-Haverslev	24	
2. —	45		2. — Blm. ..	43		Skorping	41	502
3. —	41		Lemvig	50		OLAF RYE DIVISION		
4. —	19		Ringkøbing	47		1. Fredericia	48	
Odense Blm.	53		Skive	80		2. —	29	
Odense Sen.	15		1. Struer	58		3. —	49	
Odense Føresp. ...	9		Struer Blm.	38		4. —	41	
Thurup	24	467	Struer Sen.	22		Grindsted	21	
			Ulfborg	22		Jellinge	33	
			Vemb	22	487	Kolding A	64	
Divisionerne i Jylland						— B	87	
AARHUS DIVISION			HIMMELBERG DIVISIONEN			— C	62	
1. Aarhus	97		Brædstrup	42		Sdr. Omme	12	
2. —	81		Gern	30		Vejle	71	517
3. —	38		Hammel	65		SKAMLINGSBANKEN DIVISION		
4. —	80		Kjellerup	67		Haderslev	67	
5. —	81		Ry	53		Rødning	32	99
6. —	52		1. Silkeborg	81		TJELE DIVISION		
7. —	71		3. —	82		1. Hadsund	39	
8. —	13		4. —	54		2. —	42	
Hinnerup	13		Skanderborg	47		Hadsund Sen. Trp. ...	5	
Riisskov	35	561	Svendstrup	23	544	Hobro	125	
BLAAVAND DIVISION			LIMFJORD DIVISION			1. Randers	83	
Bramminge	46		Fjerritslev	27		2. —	101	
1. Esbjerg	61		Kaas	30		3. —	83	
2. —	45		Ryaa	30		Udbyneder	21	
3. —	52		1. Thisted	24		1. Viborg	80	
Skjern	92		2. —	30		2. —	76	655
Varde	19		3. —	63		VENDELBO DIVISION		
Ølgod	47	362	4. —	42	246	Brønderslev	20	
DJURSLAND DIVISION			MARSK DIVISION			Dronninglund	39	
Balle	14		Højer	51		Frederikshavn	88	
Grenaa	63		Løgumkloster	48		1. Hjørring	75	
Grenaa Blm.	51		Ribe	87		2. —	25	
Grenaa Sen.	5		Skærbæk	34		Skagen	48	295
Hornslet	43		Tønder	97	317	ØSTJYDSKE DIVISION		
Kolind	21		MIDTJYSKE DIVISION			Beder	30	
Rougso	26		Brandø	58		Horsens	85	
Ryomgaard	20		1. Herning	78		Hovedgaard	23	
Trustrup	20		2. —	82		Odder	56	
Tistrup	10	273	Kibæk	25		Tørring	24	218
DYBBØL DIVISION			Lind	23	266	+ direkte under Divi-		
1. Aabenraa	38		NØRREJYSKE DIVISION			sioner og Korps	118	
2. —	25		2. Aalborg	43		Ialt	11.505	
Aabenraa Blm.	62		3. —	67		Der er 32 Divisioner med 232 Troppes		
Augustenborg	55		4. —	69				
Graasten	76		5. —	69				
Hellevad	20		6. —	7				
Syd Als	11		7. —	57				
Sønderborg	90	377	Nibe	59				
HEDE DIVISIONEN								
Hjerm	15							

Tal til Sammenligning

	Blm.	Spejdere	Seniores	Trpsf.	Senf.	Blmf.	Div. og Korpsstab	Ialt
1944	1631	4941	321	147	28	66	40	7174
1945	2132	5300	486	200	34	99	68	8319
1946	3353	7172	463	222	22	155	118	11.506

Hvad er Wood-craft?

— noget andet og mere end Skolebotanik

Wood-craft har ikke sjældent staaet paa Maanedsprogrammet, og du har maaske udtalt eller snarere tænkt, at det var meget lidt spændende. Botanik — et Skolefag — uh, hvor det Ord støver af tørre Botanikere med deres latterlige grønne Kasser!

Men jeg tror, du har lagt noget galt i Ordet Wood-craft. Det skal ikke bare opfattes som en Udenadslæren af Plantenavne og en voldsom Jagt for at finde flest muligt, saa Patruljen kan vinde Konkurrencen. *Nej, ved Wood-craft skal du forstaa en virkelig Forstaaelse af Naturen.* Du skal lære at føle med Naturen; og saa maa du finde dig i, at Vejen hertil kan føre over en hastig Indsamling og en Gættekonkurrence paa Navnene. Ud af de ældre og mere kyndiges Opremsning af Plantenavne bundfælder der sig efterhaanden en vis Viden ogsaa hos den lille Pige-spejder. Og pludselig erfarer hun, at Planterne ikke bare er noget, man samler paa et Spejdertørklæde og skælder ud for Kodriver, Skvalderkaal o. s. v. De gror jo rundt omkring alle Vegne — de er en Del af den levende Natur. Det er herligt at kende deres Navne; man føler rigtigt, man kender dem og er fortrolig med dem — ja, næsten som har man en Hemmelighed sammen med Blomsten. Den gule Blomst, der staar her i Græsset, er ikke mere en upersonlig „Smørblomst“, men det er en Engkabeleje, en Vorterod, en Gaasepotentil, en Tormertil eller en anden.

Maaske vil du i Begyndelsen nødig indrømme, hvilken Berigelse du føler ved at nikke genkendende til Planterne, naar du støder paa dem i Naturen. For en Maaned siden har du maaske ment, at det var noget Pjat med den Læren Navne udenad, for man kunde da have den samme Glæde af, at se dem i Naturen uden at kende deres Navne. Men naar du nu mere eller mindre frivilligt er kommet til at kende en Del Plantenavne, saa føler du det urigtige i den Paastand. Det er nemlig herligt at kende de smaa Enkeltheder i Naturen. Jo flere Enkeltheder man kender, jo mere forstaar man af Helheden. Og du vil snart gøre den Opdagelse, at Enkeltheder og Helhed er i den Grad sammenhængende, og at Enkelthederne ikke er saa helt tilfældige, som du maaske tror.

Læg Mærke til, naar Tiden kommer, og du har faaet et nogenlunde Kendskab til Plantenavne, at de forskellige

Plantearter findes paa ret snævert begrænsede Lokalteter. Bingelurt og Barsvælg findes paa den gode, skyggefulde Muld, mens Majblomst, Skovstjerne og Liliekonval gror paa den ufrugtbare Mørbund. En anden Gang skal jeg fortælle mere om Sammenhængen mellem Voksesteder og Plantearter, men jeg vil allerede denne Gang opfordre dig til at lægge Mærke til den nøje Forbindelse, der er mellem de forskellige Ting i Naturens rige Verden.

Ogsaa nu i Marts Maaned er der rig Lejlighed til at betragte, hvorledes stort og smaat følger sig sammen. Se op i Trækronerne — se ogsaa paa Billedet — og se hvorledes de filtrer sig sammen og slaas for Lyset. Forstaar du saa ikke, at Anemone og Lærkespore maa blomstre, inden dette Filter bliver blaklædt og stænger Solen ude? Allerede i den første Uge af Maj er Bøgebladene godt fremme, og Anemonerne kan pakke deres hvide Balkjole ned og leve Hverdagslivet videre i deres grønne Vadmel. Men i April Maaned gaar Dansen. Som altid ved festlige Lejligheder gaar der store Forberedelser forud. Prøv at skrabe det nedfaldne Bøgeløv til Side og se Anemonernes sidste hektiske Forberedelser. Rødstænglen strutter af Sundhed og Energi og er begyndt at sende de hvide, skore Spirer op.

Nej, der er ikke dødt under Bladlaget. Der lever ogsaa et Væld af Orme, Snegle, Biller og Insekter. Ja tænkt, i en Ege- og Bøgeskov lever der mellem 3.000 og 20.000 smaa Dyr pr. Kvadratmeter. Naar du horer, at Vægten af

disse Tusinder af Dyr dog ikke er mere end ca. 50 Gram tilsammen, vil du forstaa, hvor bittesmaa de fleste af disse Væsner er. Desuden lever der et mindst lige saa stort Antal Bakterier i Skovbunden. Tror du nu, det betyder noget i Naturens store Husholdning disse Smaadyr og Bakterier? — Det kan jeg forsikre dig, de gør. Nogle af dem — fortrinsvis Ormene — sørger for at gennembore Jorden og holde den porøs, saa Luften kan komme ned til Træernes og Planternes Rødder, saa de kan aande; og det er nødvendigt, for at de kan leve videre og passe deres Funktion. Nogle andre af disse Smaavæsner nedbryder de nedfaldne Blade og Kviste og omdanner dem til Muldjord. Takket være denne Virksomhed med at lave Muld af Bladaffaldet behøver en Skov aldrig Gødning. Men det er saa til Gengæld nødvendigt, at Forstmanden ved en passende Hugststyrke og Afvandingsgrad sørger for at stille de kræse, smaa Væsner tilpas. Ellers nægter de at udføre det Arbejde, som er saa livsvigtigt for Skoven. De finder sig ikke i for megen Træk paa Skovbunden; heller ikke i for meget eller for lidt Sol. Og dertil kommer, at de har temmelig Vandskræk — de holder sig fra for vaad en Jord.

Nu tænker du, det er altsammen meget godt, men hvordan kan Skovrideren nu vide, om han tilfredsstiller disse fordringsfulde Smaafyre til Bakterier og Smaadyr? Er det kun ad videnskabelig Vej, han kan bedømme Forholdene, eller er der ogsaa noget at se i Praksis? Det er der. Buk dig ned, naar du færdes i Skoven paa denne Aarstid, og se paa det nedfaldne Bladlag. Ser du, der kun ligger et tyndt, løst lejret Lag Blade, et Aar eller to gammelt, er „Omsætningen“, d. v. s. Smaavæsnernes gavnlige omdannende Virksomhed, god. Men det kan godt være, at der ligger et tykt, sammenfiltet Lovlag fra de sidste 4—5 Aar; det er Tegn paa en daarlig Omsætning.

Naar vi kommer lidt længere frem i Aaret, har man yderligere Floraen at støtte sig til i sin Vurdering af, om Smaaorganismerne trives vel. Den, der forstaa at tyde Floraens Morsesystem, faar en god og fyldig Oplysning om Skovbundens Omsætning. Her berører vi igen Emnet om Sammenhængen mellem Plantearter og Grosteder.

Der er ogsaa mange farlige Sygdomme i Naturen. Der er Rustsvampe og Fyrsvampe og mange andre, og hvis du værner Øjet til at se disse Skavanker paa Træer, nedfaldne Grene og Blade og paa Urter, saa er du igen trængt dybere ind i Naturen og dens Hemmeligheder. Du vil se, at bestemte Snyltesvampe angriber bestemte Arter. Ogsaa fra Dyreverdenen er Skoven udsat for voldsomme Angreb. Lus sidder og suger paa Barken, Bøgeloppen gennemhuller Bøgens Blade, Barkbiller laver deres lange labyrintiske Gange mellem Granens Bark og Ved, og man haaber forgæves, at de selv skal fare vild i dem. Hjortevildt og Harer bider Toppen af de ganske unge Træer, saa de ikke uden Grund faar Mindreværdskomplekser — det er i hvert Fald nogle rent fantastiske og forkrøblede Former, saadanne overfaldne smaa Træer kan antage.

Jeg har gerne villet aabne jeres Øjne for, at Wood-craft ikke er noget tørt og kedeligt og ret uvedkommende for Spejderbevægelse. Tværtimod er det noget meget central. Det er jo hele Naturen — vor skønne, danske Natur. Det er ikke nok at fatte Omridsene af den, man maa

trænge ind i den, leve sig ind i den og forstaa dette vidunderlige Sammenspil mellem stort og smaat, som er saa betagende skönt. Vaagen Iagttagelsesevne er den vigtigste Betingelse for at opleve Naturens rige Verden, men en vis faktisk Viden er ogsaa nødvendig. Og naar man faar en Del af denne Viden paa en saa fornuftig Maade som ved Wood-craft i sin Spejdertid, skal man være henrykt for det og taknemmelig over de Glæder, man fremover vil høste ved at være kommet Naturen paa lidt nærmere Hold.

Poul Holbek.

En Tak!

1. Kjellerup Trop vil gerne her igennem bringe Tropsfører Fru Lyhne Andersen en Tak for hendes store og uegennyttige Arbejde inden for Troppen. Fru Lyhne var med til at starte den for ca. 5 Aar siden; uden hende var der sikkert ikke blevet blaa Pigespejdere i Kjellerup, og i de Aar, der er gaaet, har hun været „vores allesammens“ højtelskede „Fru Lyhne“.

Desværre har Forholdene gjort, at Fru Lyhne nu er rejst fra Byen og har faaet Ansættelse paa „Vridsloselille“ og har derfor maattet melde sig passiv; men det er hele Troppens Haab, at vi igen en Dag maa se hende aktiv inden for Troppen.

„Troppen“.

Med Patruljen i Lejr

Hvilken Patrulje kender vel ikke til Drømme om at drage af Sted — kun sig selv — ad egne Veje?

Tænk, ikke at skulle drage hjem, naar Solen er gaaet ind i „sit Guldslot“, men kunne blive i Sommernatten omkring et Glødebaal. At sove i sit Telt med Ansaret fordelt paa Patruljens Spejdere og med en god Samvittighed som Hovedpude, fordi Dagen og Programmet var Patruljens eget — og alt gik, som det skulde.

Vi har altid luftet Problemet Patruljelejr paa de Patruljeførerstavner og Kursus, jeg har været til gennem Aarenes Løb. Og jeg ved, at de, som dengang var Patruljeførere, altid syntes, at vi blev fjerne i Øjnene og docerede Ansvar og Dygtighed, fæle Mænd, Natteroderi af forskellig Art, og jeg-ved-ikke-hvad.

Men trods alle Betæneligheder var Patruljelejrene alligevel ved at være en Kendsgerning, da Krigen og den dermed følgende Usikkerhed i Landet kom og skrinlagde de udarbejdede Bestemmelser for Lejrene.

Men i Sommeren 1946 skal alle de Patruljer, som er dygtige nok dertil, faa Lov at kæde endnu en munter Perle til deres festlige Spejderoplevelser.

Mange, mange Mennesker i Danmark driver Lejrspport eller kort og godt, ligger i Telt, baade private og organiserede Folk.

Der er mange Maader at drive Lejrspport paa, men kun een rigtig!

Naar nu alle I store og smaa Patruljer faar Lov at tage i Lejr i jeres Uniform, maa I huske, at I kommer som en lille Del af Det danske Pigespejderkorps og bliver betragtet og bedømt af andre Mennesker som blaa Spejdere.

Og som alle Forældre altid ønsker, at deres Børn maa opføre sig godt, naar de er ude paa

egen Haand, saadan haaber Korpset, at I vil forstaa at være med til at højne Lejrlivet i Danmark, at man gennem jeres Færden og Virken bliver klar over, at *saadan* drives Lejrspport.

Vi er gennem Aarene naaet til en ret høj Lejrstandard, uden at prale — for vi har slidt os til det. Men i ganske nye Troppe kan man selvsagt ikke endnu være i Besiddelse af den fornødne Træning og Sikkerhed med Hensyn til hele det omfattende Kapitel, som hedder Lejrliv.

Men gennem Patruljelejrene skulde det vel blive muligt, og man bør gribe enhver Lejlighed til at dygtiggøre sig.

I Tiden fra nu af og til den Dag, hvor det igen ifølge Korpsets Bestemmelser for Teltlejr — bliver muligt for jer at slaa Teltet op og sove i det — maa I tænke paa at blive *virkelige dygtige Spejdere*, som ikke alene kan lægge Program for en Week-end Lejr — men ogsaa kan gennemføre Planerne.

Det morsomme er nemlig hurtigt borte, hvis I kommer ud og opdager, at I er smaa og magtesløse overfor Vind og Vejr og pludselige Situationer, at alt er rodet sammen, Mad, Tøj, Spader og Kogekar, halvfærdige Lejrstativer o. s. v., og at Teltet absolut ikke kan rumme jer og Bagagen.

Dersom I ikke ved, hvad Nytte man har af sin II. Kl.s Prøve, opdages det nok i en Patruljelejr.

Hæng blot i med Arbejdet. — Der er Mening og Anvendelse for hvert eneste Knob.

De fleste Troppe har jo ikke Materiel til Patruljerne, men har været indstillet paa Madlavning til hele Troppen paa een Gang.

Her er et Problem, I maa drøfte til Troppens næste Førermøde. At drage af Sted med et Kogekar til 30 Spejdere er jo ikke særlig praktisk.

Bestemmelserne om Patruljelejre, se „Love og Bestemmelser“, Side 71—73, er værd at studere. Der bliver nogle Ændringer — som i hvert Fald ikke vil gøre det sværere for jer at komme af Sted. Tværtimod.

Medens jeg skriver dette, tørrer Blæsten Garderne efter et forsinket Snefald. I Februars graa Dage er der ved at komme et blaat Skær, som virker forjættende. I næste Blad skal vi snakke om Realiteter som Telt, Mad og hvad vi ellers skal bestille, naar

Patruljen skal i Lejr.

—the.

Akelapatruljens Bedrifter

„Men dette fremfor alt —“

I den Turnering havde vi først sat os for at vi vilde vinde. Det var saa sjældent, at Divisionen kaldte sine spredte Tropper sammen, og naar den nu gjorde det til noget saa spændende som Kamp om den bedste Patrulje og med Udsigt til, at de bedste Patruljer senere skulde samles til Korpsturnering, — ja, saa kunde der slet ingen Tvivl være: vi maatte placere os, vi maatte vinde.

Det var slet ikke, fordi vi paa Forhaand var ret dygtige. Det var vi ingenlunde. Dertil drømtes der for meget i Akelapatruljen. Vi kunde gaa ud med den bedste Vilje til at træne og ove os i alt det meget, vi ikke kunde; men saa kunde Vejret være saa dejligt, at vi maatte lægge os paa Skraaningen paa Skovens Sydside og bare se ud over Markerne eller op paa de sejlene Skyer, som vi kappedes om at se sælsomme Figurer i, og saa affødte det ene Eventyr det andet, mens det puslede i Brombærrankerne bag os, og smaa glade Harer sprang ud over Markerne. Eller vi kunde drage afsted med kloge Bøger i Lommen for at gaa paa Wood-craft-Tur, og saa fortabte vi os i Mosehullernes Eventyr i Stedet for at grunde over, hvad det egentlig var for zoologiske Mærkværdigheder, vi betragtede! Hytten, vi havde lavet os paa et meget hemmeligt Sted i Skoven, tog jo ogsaa sin Tid og havde ogsaa sin Eventyrverden af smaa underjordiske Skovtrolde, Røvere og andet vildt, saa med saadan rigtigt Spejderfærdigheder stod det skralt til det Foraars, da der kom Bud om Turneringen.

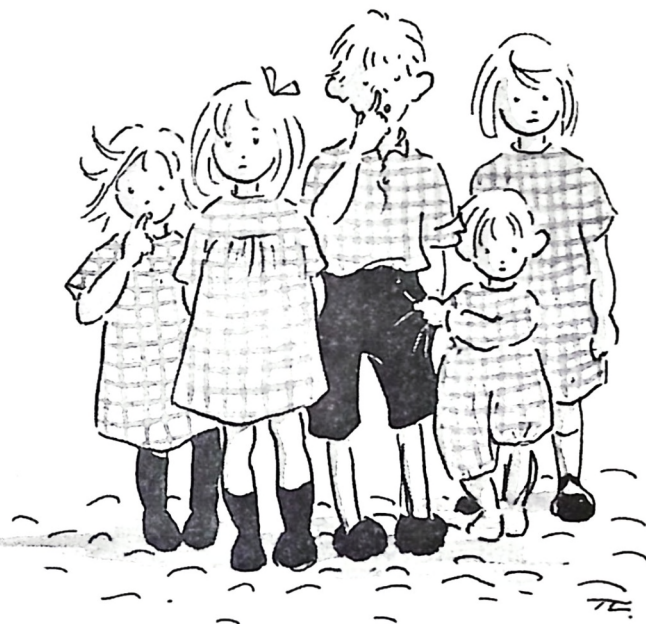
Der var hele to Maaneder til, men Uheldet var ude efter os. Just det Aar havde Skolen af uransagelige Grunde skiftet om fra Sommer- til Foraarsexamen, hvilket vilde sige, at Skoleaaret var blevet afkortet med et Fjerdingaar; vi var tre, der gerne skulde op i Realklassen, og to, der skulde i 4. ML., og da vore respektive Forældre hørte om den kommende Turnering, stak de Hovederne sammen og erklærede Spejderkarantæne, indtil Eksamen var overstaaet. Der var et Par af os, der tudede af Arrigskab, der var et Par, der var sure, og en enkelt, som erklærede Sultestrejke, som varede fra om Morgenen Kl. 6 til om Eftermiddagen Kl. 4 og da hørte op, fordi ingen interesserede sig for den.

Det var ikke godt, for det er meget begrænset, hvad man kan naa i Frikvartererne af Spejdersport, og hvilken Træning man faar ved at skrive smaa harmdirrende Mørsebreve til hinanden i Timerne. Vi maatte, som det hedde med et fint latinsk Ord, *acquiescere*, — vi maatte slaa os til Ro med vor bitre Skæbne og haabe paa, at vi kunde naa Alverden paa de to Søndage, der laa bag ved Eksamen, og at Heldet iøvrigt vilde være med os.

Eksamen gik, som den Slags plejer at gaa med „vanvittigt Held“ i de Fag, man faktisk er dygtig i, og „med at komme op i det eneste, man ikke kunde“ i de Fag, man ikke beherskede, — men vi kom jo da igennem alle.

Og nu laa foran os de to Søndage, paa hvilke vi skulde naa saa meget, at vi kunde placere os i Aarhundredets største Kamp.

Vi startede Kl. 6 den første Søndag medslæbende Alverdens Redskaber til allehaande Øvelser. Paa Vejen sagde de to smaa, at de faktisk ikke kunde huske Morsealfabetet. Vera Vips havde aldrig kastet med et Redningsreb, erklærede hun. Fniseras havde en bullen Finger, der gjorde, at hun faktisk ikke kunde deltage i noget som helst. Korpseralen læste højt paa Vejen af en lille Bog, hun havde laant hos en Drengespejder om alt, hvad vi saa eller kunde se paa Vejen af Sten, sære Biller, kviddrende Fugle, Skyernes Formationer, Træernes Blade, Rødder, Bark, Grene paa alle Aarstider. Det gik med en svimlende Hast, og vi forstod alle, at vi ikke forstod det. Wikkelvejr blev ved

med at mumle, at hvis hun kom ud for en Samariteropgave med maskerede Ofre, faldt hun i Svime, for hun kunde ikke taale at se Frugtfarve, efter at hun en Dag havde overværet, at en Mand blev paakørt af en Bil og ilde tilredt. Da jeg havde hørt paa al den Mumlen og Snak en Tid lang, folte jeg Ansaret som det frie Folks Anfører, den gamle graa Ulv Akela. Jeg udvalgte et Stengærde til Raadsklippe og holdt en meget lille og meget let forstaaelig Tale:

„Hvis I tror, at vi kan klare os i Konkurrencen, naar vi ikke bestiller andet end at stonne og sukke og mukke over, hvad vi ikke kan, og hvad vi ikke tør, saa tager I ganske overordentlig og afgørende fejl. Nu gør vi vort bedste i de Par Dage, vi har at arbejde i. Og forelobig gaar vi hen til den lille Gaard og faar Vand, og saa starter vi med at tænde Baal og bringe en Kedel Vand i Kog paa usandsynlig kort Tid.

Se Eder vel for, oh Ulve!“

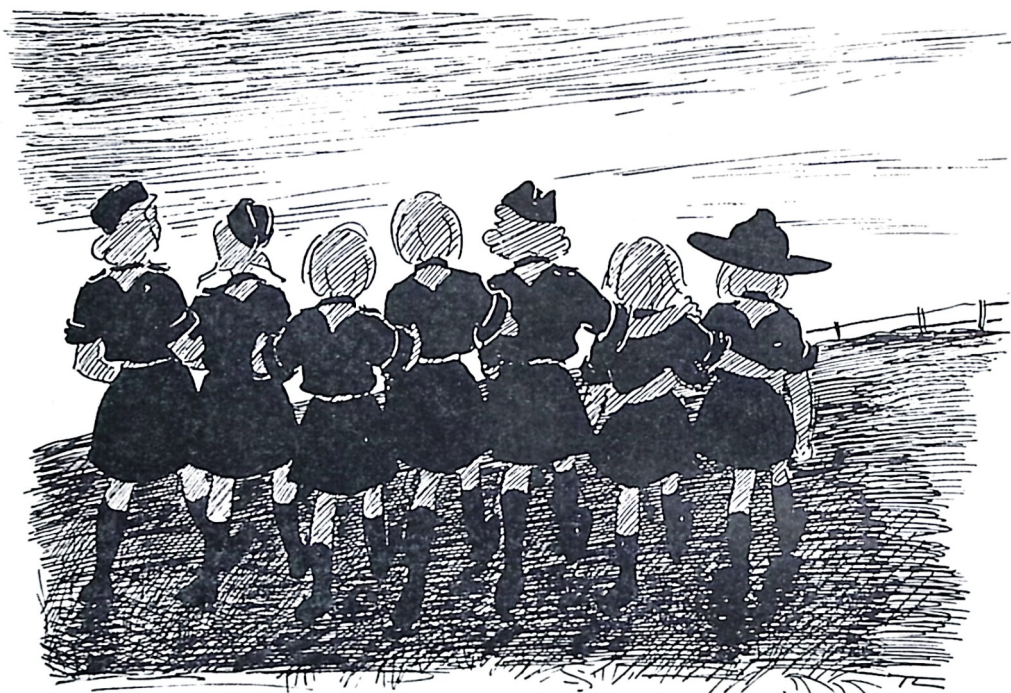
Og pludselig kom der Fart over det lille frie Folk, der i skarpt Trav stak hen ad Vejen for at naa den lille Gaard.

Og saa var det Slut med Træning for den Dag.

Just som vi svingede ind i Gaarden, kørte en Ambulance ud, og paa Gaardspladsen stod fem smaa Unger i

blaatærnede Busserunner med strittende Hørhaar, de mindste suttende paa Fingrene og de største pillende Næse af Benovelse. Vi prøvede at faa ud af den største af Børnene, hvad der var sket og hvem der var syg, men de saa paa os, som om vi talte et fremmed Sprog, og vi vidste ikke, om vi skulde pumpe vor Kedel fuld af Postevand og gaa igen, eller hvad vi egentlig skulde gøre. Men saa pikkede det pludselig paa en af de smaa Ruder og bag en Geranium saas en bleg Næse og en Finger, der vinkede af os. Korporalen og jeg gik ind. Alt i dette Hus var blaatærnet, Gardinerne for Vinduerne, Hynderne paa Vinduesbænken og i Kammeret Dynevaar og Pudebetræk og saagar Mandens Skjorte, der laa i dem. Den blaatærnede Mand var i den yderste Ophidselse og hostede og hikkede og harkede og pustede af Astma, men fik dog efterhaanden frem, at han selv var sengeliggende paa Grund af Lammelse i det ene Ben og sin Astma, og at han hverken

Børnene, indtil der kom Hjælp. Dette syntes at berolige ham i høj Grad, ihvertfald hvædede det lidt mindre uhyggeligt fra hans arme Bronchier. Vi gik straks i Gang med Arbejdsfordelingen. Vera Vips, der var født til at administrere mange Børn, var allerede gaaet i Gang med at lege med de smaa blaatærnede. Fniseras, som havde den daarligere Finger, blev sat til at læse højt for Manden, som erklærede, at han hed „Yndigegn“ til Efternavn; vi mente, at han havde godt af at tænke paa noget andet end sin stakkels Kone og sin egen Astma. Rap og Ro fyrede i Komfuret, Wikkelvejr gjorde lidt rent, og Divi sagde, at hun gik ud og skottede Landbruget, og Korporalen og jeg gik i Gang med at lave noget Mad af forhaandenværende Materiale. Hele Tiden regnede vi med, at Rygtet om Familien Yndigegns Genvordigheder forlængst maatte have bredt sig ud over Verden, og at der snart maatte komme Familie eller Naboer til Undsætning. Men der kom ingen.

kunde det ene eller det andet. Og nu havde hans Kone haft et Uheld med en nyslebet Økse, som var smuttet for hende, saa hun havde ramt sig selv i Knæet, men herefter kom der en saadan Hoste og Rallen, at det foreløbig fik staa hen i det uvisse, hvordan der var tilkaldt Hjælp, og hvad i det hele taget nu.

Ja, hvad nu? Vi saa lidt paa hinanden, Korporalen og jeg. Her laa jo egentlig foran os den Opgave, man altid gik og fablede om i det daglige. Her var Brug for god Vilje og Handlekraft, og ved Siden af det var jo alt det, med Kedlen, der skulde koge, Rebet, der skulde svinges o. s. v., kun en Leg. Men paa den anden Side . . . Sludder, der var ingen Tvivl. Vi smøgede Ærmerne op og beroligede den stakkels Mand med, at vi nok skulde tage os af ham og

Da der stadig ikke var kommet nogen ved 2-Tiden, gik Korporalen og jeg ud for at rekvirere Hjælp. Paa det Tidspunkt var Husfaderen faldet i en velbehagelig Midtidssovn, Vera Vips havde lagt de mindste blaatærnede hen ogsaa, og fortalte nu de store Historier fra „de varme Lande“. De to smaa, Rap og Ro, sad nok saa rørende midt i det altsammen og læste paa Morsealfabetet, mens de samtidig passede Ilden, Divi passede stadig Landbruget, hvilket i Øjeblikket vilde sige, at hun stod og pudse et gammelt Øg med en Skobørste, hvorover den saa meget forbavset ud, men egentlig ikke ubehagelig berørt. Vi ledte lidt efter Wikkelvejr, og hun gjorde mig nu mest rørt af dem alle, for hun stod ude i Brændehuset og skrubbede og skurede paa en stor, rød Plamage paa Gul-

vet, just der, hvor Fru Yndiegn havde været ude for sit grimme Uheld, og det var den selvsamme Wikkelvejr, som om Morgen havde været saa bange for at se Frugtfarve!

Med meget Besvær fik Korporalen og jeg fremskaffet en Menighedssygeplejerske eller saadan noget. Vi maatte kravle ind gennem et Vindue for at komme til en Telefon i en af alle Mennesker forladt Dyr lægebølg; i det hele taget var alle Mennesker som blæst væk fra Nabolaget i den yndige Egn, og det var egentlig mere end gaadefuldt, hvem der havde rekvireret en Ambulance — og jeg tror aldrig vi fik nogen Løsning paa den Historie.

Men langt hen paa Eftermiddagen ankom den dygtige Dame, der skulde tage sig af den lille Familie. Hun ankom i en eventyrlig Paaklædning med et Par sorte Voksugsovertræksbukser naaende fra midt paa Benene og klumpede sig op uden paa Frakke og Kjole og paa en Cykle med indbygget Motor. Men hun var en dygtig og hurtig Dame, der gjorde os alle overflødige, — og vi kunde saa trække os tilbage med vore Redningsreb, Spande, Kedler, Flag, smaa kloge Boger, Samariterkasse o. s. v.

Vi var dødtætte, da vi skiltes paa Torvet. „Ja, ja, vi har jo endnu en Søndag,“ sagde jeg til Afsked, men vi vidste, at vore Chancer ikke var gode, og det var ved at sive ud, at „Losserne“, der havde haft det Held ikke at skulle til Eksamen midt i Opløbet, havde arbejdet ganske gevaldigt, og med professionelle Trænere i det ene saavel som det andet.

Og næste Søndag fik vi heller ikke trænet. Der skete noget ganske overordentlig mærkeligt, nemlig at Spejderchefen kom til Byen. Der skulde være et Møde af en Art i Byen, jeg husker ikke hvilket, eller ogsaa var vi for inferiore til at faa det at vide. Men ihvertfald var vi i Galla fra Morgenstunden paa en dejlig Majdag, Himlen var blaa, og Verden var dejlig og lysende grøn. Vi startede med en fin Parade, og der var mange fine Førere, som vi slet ikke kendte, og nogle, vi mente at genkende fra Billeder. Og senere skulde nogle af os have Lov at varte op, hvis vi vilde lade være at spille Sauce ned ad Spejderchefens Ryg. Senere kom Divisionschefen ud og talte med os om Pinslejren næste Søndag og Turneringen, og hun klappede mig paa Skulderen og sagde: „Vi er spændte paa at se, hvordan Akelapatruljen klarer sig paa Søndag. Vi ved jo allesammen, hvor dygtige I er!“

Ak ja, til at drømme var vi meget dygtige, og jo mere vi nærmede os Lordagen, des mere mismodige blev vi. Vi syntes, at vi havde forsømt noget afgørende, fordi vi ikke var tilstrækkeligt trænede til alt det, der ventede os i Pinsens Løb. Vi var temmelig tavse, mens vi den sidste Aften inden Afrejsen stod og skurede og pudsede vore Gryder, som afhang vor Placering af, at vi alle kunde spejle os i Grydernes Bunde!

Men som jeg stod og saa ud over dem, hver især puslende med sit Stykke Udstyr, hver især optaget af at give sin lille Skærv til fælles Bedste, vældede der pludselig op i mig en Følelse af varm og glad Taknemmelighed! Hvor havde vi ikke haft det godt sammen paa de solblegede Landeveje, i Hytten, som ingen vidste om, paa Ture, hvor Regnen havde smældet mod Bladene i Skoven og silet ned ad Stammerne, hvor havde vi ikke hygget os i Lokalet, saa lidet hyggeligt det ellers var, naar Stormen

hvinede om Tagvinduet, og Døren klaprede med sin lille hurtige, fornærmede Lyd! I Sol og Regn, Vintre og Somre havde vi gaaet vor glade Gang i et godt og holdbart Kammeratskab, et Kammeratskab, der bar, fordi den enkelte gik op i Fællesskabet og var indstillet paa at yde og ikke bare tage til sig og nyde. Og *dette var det væsentlige*. Dette havde vi haft ud af at være Spejdere. Om vi havde drømt og leget eller arbejdet os frem til dette Kammeratskab, var uvæsentligt. Og alt dette maatte jeg forklare dem nu.

Jeg sprang op paa Bordet og satte mig paa Køkkenskassen og bad dem holde inde et Øjeblik, og saa forklarede jeg dem, som de stod der, alvorligt lyttende, at vi ikke kunde vinde denne Turnering; men at vi nok heller ikke blev Nummer Shock, fordi vi var vant til at arbejde sammen og godt sammen, og det gjaldt ogsaa med i Bedømmelsen. At vi ikke var dygtige, var i høj Grad min Fejl, fordi jeg var en Drømmer (her protesterede de venligt og tog deres Del af Ansvaret), og jeg skulde gøre mit til, at vi ikke en anden Gang kom saa udygtige afsted. *Men vi skulde betragte den Opgave, vi nu tog ud til, som den sværeste, vi havde mødt*. Vi var vant til at vinde hjemme i Troppen, og det er ikke saa svært at holde sammen, naar man sejrer, men nu kunde vi ikke vinde, og nu skulde vi vise Alverden, men mest os selv, at vi ogsaa havde det Sind, der skal til for at tabe med Humor og uden, at der gik Stumper og Skaar af os for det. Vi var en Patulje, der ubrydeligt havde holdt sammen i tre Aar, vi havde vore egne Veje, Smuthuller og Traditioner, og vi havde hinanden.

Det var det — og det gjorde godt. I bedste Humor rejste vi næste Dag ud til Pinslejren, som overstraaledes af en dejlig, dansende Pinsesol . . .

Vi vandt ikke. Men vi tabte heller ikke, og Arm i Arm gik vi den sidste Aften over de grønne Marker og nynnede en lille glad Sang, som vi havde med hinanden. Havde jeg kunnet huske det, havde jeg citeret Shakespeare, men jeg kunde ikke huske mere af Citatet end det, der senere er brugt til en krigsberømt Bog:

„men dette fremfor alt —“

Akela.

Resultater af Præmiekonkurrencen for bedste Salg af „Spejder Jul“

Kun faa Troppe har indsendt Opgørelse over Salget af „Spejder Jul“, men her er Resultatet:

Den *Spejder*, der har solgt flest, er

Gurli Christensen, 1. Lyngby,

og Gurli har som Præmie faaet 1 Friplads til Korpslejren. Til Lykke!

Den bedste *Patulje* var

„*Gulspurve*“, 1. Lyngby,

som sikkert er blevet lykkelige over at modtage et Patuljekogesæt i Præmie.

Og i

1. Odense Trop,

som var den *Trop*, der solgte flest „Spejder Jul“, er der stor Spænding om, hvem der skal have Præmien: 1 Friplads i Korpslejren!

Hvad skal vi have paa, naar vi skal i Sommerlejr?

Ja, først og fremmest skal vi jo alle stræbe efter at have en Uniform, en reglementeret Uniform. Er man ikke selv saa heldig at eje en saadan, kan man maaske laane sig frem hos Spejdere, der ikke skal med, men det maa man nu klare med sig selv og sin Samvittighed og de andres gode Vilje, som man kan. Et Tørklæde skal man ihvertfald have paa, og der maa Spejderne jo nok kunne laane sig frem hos Blaamejserne og Spejderne under Lejrvalderen. Huer kan de fleste jo ogsaa nok præstere. Det er svært i Øjeblikket at forde reglementerede Strømper, men har I et Par af en god brun Farve, saa spar dem saavidt muligt. Prov!

Men det er svært at klare sig i 10 Dage med kun een Uniform, det kan blive Regnvejr, saa det sjasker, — ja, det kan det, — og man kan have Uheld med Sauce og andre Ting, der pletter slemt, saa mens man arbejder, er det godt at have en Lejrkittel, eller, hvis en saadan ikke kan skaffes til Veje, en Sommerkjole, der kan taale lidt af hvert — og endelig et Forklæde. Idealet er naturligvis den lyseblaa Lejrkittel, der ogsaa er en dejlig Paaklædning paa en brændende Sommerdag. Med Lejrkittel staar det sikkert endnu sørgeligere til end med Uniformerne, men skulde en og anden have et Par Punkter tilovers paa Tekstilkortene, skal der være udmærket lyseblaat Lærred i Handelen til de heldige, der kan faa fat paa det. Lejrkittelne kan I maaske sy selv, naar I ser nøje paa Trilles Tegning, og endnu lettere, hvis I rekvirerer et Snitmønster fra Depotet, som ogsaa i Undtagelsestilfælde kan paatage sig at sy Kitterne, hvis det faar Stoffet i god Tid. Men som sagt kan man ikke faa fat paa Lejrkittel, klarer man sig flot med en Sommerkjole; det vil ikke blive tilladt at gaa i Badedragter, Shorts og ingenting i Lejren, dette være sagt i Venskabelighed og paa Forhaand.

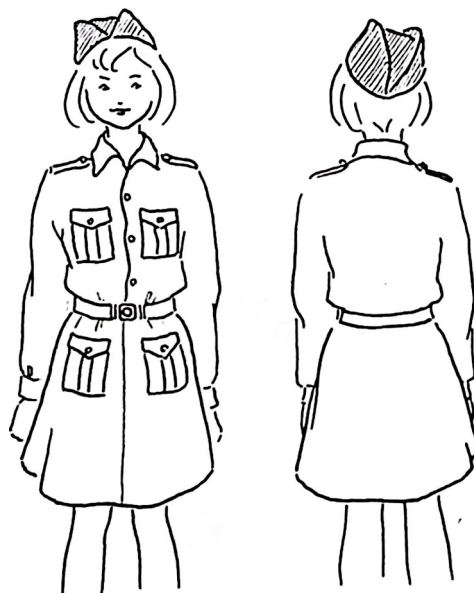
Træsko er bedre end Træsandaler under Hensyntagen til vort lunefulde Klima. Det er dejligt i Varmen at gaa med bare Ben i Træsko, og falder det i med Regnbyger, findes der ikke noget bekvemmere og varmere Fodtøj end Træsko med uldne Sokker i. Træskoene kan jo være røde, blaa, grønne, hvide eller lilla, efter hvad man har

Temperament og Lød til. Rigtige Træsko kan ogsaa erstatte Gummirøjserne, som jo næsten ikke er til at opdrive endnu.

Selv om det kan være højt, varmt Solskin den Dag, hvor man rejser, maa man alligevel huske at tage et Par varme Bukser med, det er godt at have paa kolde Dage, og det er nødvendigt at have paa til Lejrbaal, selv efter varme Dage er Jorden kold hen under Aften, naar Mosekonen brygger. Og ikke mindre vigtigt er den uldne Trøje eller Sweater; har I en mørkeblaa, saa tag den, for den passer bedst til Uniformen, men ellers tager I naturligvis, hvad I har af prikkede Lusekofter og Angoratrøjer, blot det er varmt. Endelig er det jo ogsaa godt med en Regnfrakke, en Vindjakke eller en Cotton-Coat til at tage af for Regnskyllene. Man kan jo ikke sidde og lumre og skrive Breve altid i Regnvejr, Maden skal jo laves, og det er dejligt at trave, naar Regnen trommer paa Bladene og synger sin Sommersang — uden at behøve at blive gennemblødt.

Tænk paa alt dette i Tide, — ikke for at plage dem hjemme om at fremskaffe Ting og Sager, som ikke kan skaffes, men for at I kan passe godt paa det, I allerede har: spare paa de brune Strømper, stoppe paa den blaa Trøje, sende Vindjakken til Imprægnering og tælle Tekstilkortenes Punkter efter, om der kan blive et Par Punkter til en Lejrkittel. Ja, der er meget at tænke paa, naar man er ung og har Hovedet fuldt af Sommerferieplaner, mens det endnu ikke er Paaske, og Kulden endnu ikke er gaaet af Jorden!

Red.

Korpsnyt

25 Aar som Korpsraadsformand i D. D. P.

Overlæge Poul Guildal har været Formand for Korpsraadet, siden dette blev oprettet i 1921, og det er netop i disse Dage 25 Aar siden. Overlæge Guildal har i alle disse Aar været Det Danske Pigespejderkorps en god Ven og en trofast Støtte, som altid med stor Interesse og aldrig svigtende Energi har fulgt Korpsets Arbejde og haft Pigespejdernes Ve og Vel for Øje. Vi lykønsker vor Korpsraadsformand til de 25 „Pigespejdereaar“ og takker ham for hans store Indsats for vort Korps.

Fastelavnstravlhed!

I Fastelavn afholdes i København:

2. Marts: Divisionschefsmøde,
3. Marts: Korpsraadmøde,
4. Marts: Lejrudvalgsmøde,

saa I kan nok forstaa, at Korpsets øverste Ledelse ikke faar Tid til at slaa Katten af Tønden i Aar.

11,505!!!

Tænk, at vi virkelig er saa mange Spejdere i Det Danske Pigespejderkorps! Det er glædeligt at se den store Fremgang (3,186), nu haaber vi blot, at Fremgangen i Dygtighed vil vise sig at svare dertil. Og vi glæder os til at se saa mange som muligt af jer i Korpslejren.

Til Lykke

ønsker vi Kolding Troppe med 10-Aarsdagen 22. Febr. og Divisionschef Elisabeth Eff, som i alle Aarene har været den energiske Fører for de gæve Koldingpiger.

★

Ogsaa denne Gang kan vi byde flere nye Troppe velkommen i Korpsset:

Bellahøj Trop (Godthaab Div.), Tropsf. Margrethe Toft Andersen.

Svendstrup Trop (Himmelbjerg Div.), Tropsf. Dagny Nielsen.

Lundehus Trop (Østerbro Div.). Tropsf. Ruth Hougaard Bjørn.

Tirstrup Trop (Djursland Div.), Tropsf. ?.

Rougso Trop (Djursland Div.), Tropsf. Gudrun Balle.

Asnæs Trop (Hroar Div.), Ass. Inga Boholt.

Føllesløv Trop (Hroar Div.), Tropsf. Else Gjetting.

Sdr. Omme Trop (Olaf Rye Div.), Tropsf. Likken Evensen.

Vildgæssene fra Sjængeli, Tropsf. Tove Lind.

Hurup Trop (Limfjord Div.), Tropsf. Fru Videbæk.

Hurup Flok (Limfjord Div.), Blmf. Fru Poder.

Løkken Trop (Vendelbo Div.), Tropsf. ?.

Og saa er Ravnkilde-Haverslev Trop blevet delt i Ravnkilde Trop med Tropsf. Alice Mygdal og Haverslev Trop med Tropsf. Etna Erichsen.

Vi mangler endnu Stabshjælpere

Vi takker alle, der har meldt sig som Hjælper! Og saa efterlyser vi:

Til selve Lejrperioden:

Samariterspejdere,

Ordonnanser,

nogle, der gerne vil passe Børn,

Hjælper til Stabskøkken,

og til Brydning og Oprydning 4 til 5 Dage efter Lejren mangler vi endnu nogle gæve Piger, der ikke er bange for at tage et Nap med. Hvor findes de???

Meld jer snarest til Korpskontoret, Læssøeg. 199, Odense.

Hjælp, hjælp!

En førerløs Trop paa Sjælland kan ikke komme med i Korpslejren, hvis ikke en behjertet (og ledig) Fører vil forbarme sig over den og fungere som dens Tropsfører i Lejren. Hvem vil træde hjælpende til? En Blaamejsefører med Lejrtræning?

Beskæftigelsesafdelingen

savner Ledere til:

Haandbold, Langbold, Lege, Idræt.

Findes der nogle voksne Lejrdeltagere, som er dygtige paa dette Omraade, og som vil stille sig til Raadighed nogle Timer om Eftermiddagen, beder vi dem melde sig, ligeledes til Korpskontoret Læssøegade 199, Odense.

★

Nyt fra ...!

Himmelbjerg Division

holdt Lørdag den 19. Januar Blaamejsetræning og Søndag d. 20. Januar Blaamejsefører- og Tropsførertræning paa Vandrehjemmet i Silkeborg.

Søndagen begyndte festligt med Morgenparade, hvorpaa „Fib“ aflagde Beretning over Begivenhederne i Aaret 1945 og fortalte os lidt om, hvad vi kan vente os i den nærmeste Fremtid, og her var det selvfølgelig Korpslejren, der var det alt overskyggende Emne. „Krittevit“ holdt derpaa en Instruktion i, hvorledes man rejser en Flagstang.

Om Eftermiddagen blev vi holdvis sendt ud i Silkeborgskovene. Vi tog alle en „rørende“ Afsked med hinanden, inden vi drog af Sted, for hvem kunde være sikker paa at finde hjem igen? Imidlertid fandt vi efterhaanden allesammen ud til Hatnæs, hvor Kaffe og varme Æbleskiver ventede os, men om det var Kompasset eller Kaffeduft, der ledte os dertil, skal jeg lade være usagt.

Den udmærkede og lærerige Dag sluttede med Aftenparade paa Vandrehjemmet.

Vi vil gerne sige Silkeborg og specielt „Fib“ mange Tak for den dejlige Dag.

„En Deltager“.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Netop nu er Timen kommet, hvor vor Tinka skrive vil til en Spejder i det fjerne, oplagt er hun ret dertil.

Hun med Iver gaar til Værket, mærker ej den kæln Kat, før den Ben for hende spænder, og hun snubler, bliver mat.

Hurtigt hun sig dog besinder, handles maa der meget snart; kun een Plet har Blækket lavet, den maa fjernes i en Fart.

Efter Kluden rask hun springer, er tilbage i et Nu, men imens har Missen lavet Sporsleg - hvad mener du?

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maaneden for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

De smaa Nyheder

Nu endelig har vi Duelighedstegnensbogen i rettet Udgave, Prisen er Kr. 0,55
Saa har vi faaet nogle engelske Spejderfløjter, forsk. Størrelser . . . Kr. 1,15, 1,25, 1,50
Spejderfester i nyt Oplag Kr. 5,00
Arbejdsbogen for Spejdere og Blaamejser Kr. 0,65

I Perioder har vi Fodtøj, men skriv om det, før I sender Købekort.
Vi venter snart lidt gode Meisrygsække og andet hjem!

Korpsmærkatet med Lejrens Bomærke .. Kr. 0,05
Her er et billigt Tilbud paa brugte Militærspader til Korpsleiren:
Med kort Skaft, 50 cm Kr. 1,85
— langt Skaft, 90 cm Kr. 1,85
Hylster Kr. 1,00—1,25
Patruljespade m/ Hylster Kr. 5,70
Pionerspade m/ Hylster Kr. 5,85

Ved Bestilling af Hatte opgiv da jeres Hovedmaal!

Vi faar nogle billige Madrasvaar i Hessian Kr. 5,00
Feltflasker har vi nu paa Lager,
de rummer ca. 3/4 l. Kr. 12,50
Et Parti Spejderrygsække Kr. 19,65
Tværsæk m/ 2 Lynlaase Kr. 14,00
Uldgarn paa Mærker, brunt og blaåt
pr. Fed Kr. 0,33
Uldne Sportsstrømper paa Strømpe-
mærke Kr. 4,00—5,00

Af Mangel paa Materialer paatager Depotet sig ikke foreløbig at indbinde forrige Aars Spejderblade. Forhaabentlig kan vi paatage os det længere hen paa Aaret, men faar vi Materialerne altfor sent paa Sæsonen, maa vi indbinde Aargangene 1945 og 46 under eet næste Aar.

PIGESPEJDERDEPOTET
LUNDSGADE 6 - - KØBENHAVN Ø

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
»PIGESPEJDERNE« kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.
EKSPEDITION OG TRYK: Fyens Stifts Bogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 22. Marts 1946.